Vážené dámy, vážení páni,

Srdečne vás všetkých vítam na 28. Majstrovstvách Slovenska v klasickom scrabble.

Dovoľte, aby som špeciálne privítala nováčikov: v skupine B Danka Žemlová, Katka Kmeťová a Marián Pillár.

Na úvod chcem poďakovať všetkým, ktorí pomohli s prípravou MS, sú to Patrik, Marcel, Erika, Ivan P, Soňa, Miro Kiss, za koláče ďakujeme Zdenke H a Majke Ponickej a pani Dubielovej.

Všetkým organizátorom kvalifikačných turnajov.

Peťovi Modranskému za adminovanie a aktualizáciu webu bez nároku na odmenu, Mirovi Vaňovi za pripravovanú aktualizáciu El Sina.

Môjmu kolegovi Dušanovi za takmer charitatívne opravy hodín a projektora.

Všetkým , ktorí svojim pričinením prispievajú k dobrej atmosfére na našich podujatiach a ktorí šíria dobré meno nášho Spolku.

Keď som si pripravovala tento príhovor, tak som sa musela vážne zamyslieť nad tým, že už som asi všetko v predchádzajúcich rokoch povedala...No a potom predsa len nejaká inšpirácia prišla....

Rozhodla som sa porovnať náš mentálny šport s inými športmi, samozrejme podľa mnou zvolených kritérií 😊

Priatelia , myslíte, že aj vyznávači iných športov hľadajú inšpiráciu a súvislosti v bežnom živote ako štandardný scrabblista?

Predstavte si, že cestuje autom po Slovensku taký Leo Messi/Ronaldo a ide cez obec Potôň, - myslíte, že si slastne povzdychne – „Och, ako rád by som si zahral v nedeľu na ihrisku s miestnymi futbalistami FC Potôň?“

Scrabblista ide po Slovensku autom – a to si ani nemusíme predstavovať - a ide cez Potôň, okamžite ide nadšená reakcia – „Aké krásne scrabblovo potentné slovo ! Škoda, že je to vlastné meno...ale prídavné meno by mohlo byť

zaujímavé...potôňsky alebo potônsky?“ Ach v aute sedí Ivan Pastucha, máte vyhraté, pretože on odpoveď pozná.

A schválne, poďme si to odhlasovať – so zažmúrenými očami aby sme sa neovplyvňovali - Ivan, ty teraz nemáš právo 😊

Hlasujeme....

Scrabblista vidí mentálne fitnescentrum všade okolo nás...a je zadarmo 😊

Alebo taký príbuznejší šport – šach...

Ani tam si neviem predstaviť, ako hľadá šachista inšpiráciu v každodennom živote – ale môžem sa mýliť (mi také napadlo, že šachista varí obed a porozkladá si koreničky a presúva ich po kuchynskej linke a rieši nejakú rošádu – ale to je asi nezmysel....)

Alebo poďme sa pozrieť na športové oblečenie a vizáž...

V iných športoch sa zriaďujú špeciálne oddelenia v predajniach, na každú časť výstroja, od hlavy až po päty a to ešte nehovorím o náradí a pomôckach. Scrabblistom musí stačiť časť jednej poličky v hračkárstve...

V scrabbli:

Ženy – zafarbia vlasy , vytasia vnady, ak nejaké majú ...

Chlapi – od prírody a od rána krásni – fuknú dezodorant do podpazušnej jamky, niektorí sa učešú a hor sa do intelektuálnej arény...

Kritériá na odevy: veľmi jednoduché

Chlapi – voľačo pohodlné, tematické; niektorí sú ochotní strpieť aj košeľu.

Dámy – to sú vždy väčšie problémy... ale nemôže absentovať kritérium pohodlnosti, krásy, či mladistvosti – poradie dôležitosti sa môže striedať podľa potreby...

Ale možno keby sa dámy navliekli do úsporných bikín a páni do šortiek a tielok, možno by sa náš šport stal divácky príťažlivejším.... práve vás dostala predstavivosť a podvedome zaťahujete brucho?

Nebojte sa. Neplánujeme zmenu stanov a definovať dress code.

Ono to bude asi tým, že intelekt nie je potrebné vylepšovať oblečením a s ním – myslím intelektom - si tu vystačíme.

A prečo sem vlastne chodíme?

Keď je takmer isté, že vyhrá iba jeden a každý zakúsi horkosť prehry opakovane....Tak prečo?

A je súťaživosť osožná ? Ako to ide dohromady s budovaním komunity? Aj takéto otázky ma prikvačili, snáď sa mi podarilo túto dilemu rozlúsknuť.

Súťaživosť je od svojho počiatku spätá s dravosťou. Vytvára prostredie, kde sa úspech jedného rovná neúspechu druhého, a kde pravidlá hry málokedy poznajú zľutovanie. Je to **nemilosrdný** mechanizmus poháňaný túžbou vyhrať, prekonať ostatných a posunúť vlastné hranice.

Napriek tejto chladnej logike výkonu však aréna nie je len miestom bezduchého boja. Súťažiaci – ľudia z mäsa, citov, morálky a empatie – vnášajú do tohto prostredia rozmer, ktorý mení charakter samotného súperenia – a to je **milosrdenstvo**.

Milosrdenstvo v súťaži dodáva tvrdému svetu pravidiel dušu. Pripomína nám, že hoci reguly hry vyžadujú, aby sme boli najlepší, naša vnútorná sloboda a morálka nám umožňujú zostať ľuďmi.

Milosrdenstvo v súťaži neznamená slabosť ani predstieranú prehru. Nie je to rezignácia na víťazstvo, ale aj spôsob, akým k nemu dospievame a ako sa správame k porazeným. A aké sú prejavy milosrdenstva?

- Férovosť pri hracom stole
- Rešpekt k súperovi, ktorý prehral
- Dopriatie víťazstva kolegovi
- Prijatie prehry so vztýčenou hlavou
- Podanie ruky
- Či Zvítanie sa

Skrátka buďme ľuďmi, obtierajme sa o seba, o svoje životy, prihovorme sa jeden druhému, ozdobme sa vľúdnosťou a ohľaduplnosťou. Na tú nepotrebujeme rozhodcu, postačí vlastné svedomie.

Snažme sa milosrdnosťou trošku vylepšiť si kádrový profil tam hore, kde sa súťaží výlučne v dobrote srdca.

A ešte psychologické okienko pre prípad, že by ste náhodou nejakú partiu nevyhrali:

Prehra nie je opakom úspechu; je jeho pevnou a neoddeliteľnou súčasťou, presne ako pády batoľaťa pri nácviku chôdze. Je to moment, v ktorom sa zastavíme, pozrieme sa na dosku a priznáme si: *„Tu som stratil rovnováhu, nabudúce to ustojím lepšie.“*

Veľké hráčske príbehy sa nepíšu len cez víťazstvá, ale predovšetkým cez to, s akou radosťou a odhodlaním dokážeme vstať po prehre. Každá prehraná hra nás učí pokore, precíznejšiemu počítaniu písmen, hlbšiemu strategickému mysleniu a väčšej odolnosti.

Jediný spôsob, ako sa naozaj zdokonaliť, je robiť chyby.

Sú to práve naše prehry ,ktoré z nás robia lepších, múdrejších a odolnejších hráčov.

Pre tých, čo partiu vyhrajú , zapísal už dávno radu Jarek Nohavica:

„Když si vyhrál, drž pysk.“

Nemusíte to dodržiavať úplne, len si dajte pozor, do akého hlúčika sa po partii zaradíte 😊

Či medzi tých, ktorí práve predýchavajú a tvária sa , že zoceľujú svoju nervovú sústavu alebo medzi tých, čo farbisto popisujú svoje scrabblové schopnosti hraničiace s genialitou...

Milí priatelia,

Som veľmi rada, že už 28. raz môžeme zažívať výnimočný scrabblový sviatok – Majstrovstvá Slovenska. Chcem poďakovať vašim príbuzným, manželom,

manželkám, priateľom, priateľkám, vnúčatám, deťom a rodičom, že vás pustili a dopriali vám, aby sme sa mohli hrať.

Prajem nám všetkým príjemne strávených víkend v spoločnosti príjemných ľudí. Tak skúsme byť k sebe **milosrdne nemilosrdní**, nech sa nám spoločné dielo vydarí. 😊